

RETRO

1. Okouzující rebelka z Ostravy

07.10.2024 RETRO - Blanka Kovaříková

strana: 10 rubrika: Medailonek

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** Ostrava (2); archiv; činohry; divadla; divadle; NDM; Státního; Státním

Okatá dívka s talentem a výbušnou energií měla nakročeno k pěkné kariéře. Stačil ale jeden studentský majáles a musela za trest nastoupit do továrny.

Osud Helgy Čočkové, narozené v ohnivém znamení Střelce na konci listopadu 1941 v Ostravě, se několikrát ošklivě zkomplikoval. Poprvé po druhé světové válce, když měla být s matkou zařazena do odsunu do Německa. Na seřadišti si jich všiml známý a rozhodnutí na poslední chvíli zvrátil. To, že se její otec narodil v Kolíně nad Rýnem a za války byl německým vojákem, byť naverbovaným pod nátlakem, jí málem ublížilo znovu, když si podávala přihlášku na DAMU. Jejich sousedka na ni poslala do školy udání, ale třídní profesorka se jí zastala.

Helga měla odmalička spoustu energie, a tak ji otec přihlásil do krasobruslařské školy. Na ledě však projevovala vedle pohybového i herecké nadání. Od deseti let dostávala dětské role v ostravském rozhlase, později také v tamních divadlech a v ostravské televizi se uvedla jako první dětská hlasatelka.

Další tragickou událost zažila nedlouho předtím, než nastoupila na pražskou DAMU. Stala se paradoxně na prvního máje, který jí měl »zlomit vaz« znovu o čtyři roky později. "Vrátila jsem se z průvodu, v ruce balonky pro bratra, a máma, která ho právě našla mrtvého – zemřel na komplikace spojené se spalničkami – a byla v šoku, mi jen řekla: 'Utíkej za tetou a řekni, že Pavlíček umřel.' A já i s balonky běžela na druhý konec Ostravy s tou hroznou zprávou," vyprávěla mi kdysi. Záhy nato se její rodiče rozvedli a osmnáctiletá Helga, která se ocitla na pražské DAMU, v neznámém prostředí s neznámými lidmi, to psychicky nevydržela a zhroutila se. "Přitom jsem se chovala spíš provokativně, což plynulo z toho, že jsem své skutečné pocity skrývala. Jsem taková celý život – čím hůř mi je, tím míň to přiznávám."

Jako studentka svým zjevem a temperamentem brzy zaujala pedagogy i režiséry. Jiří Krejčík si ji dokonce vybral hned u zkoušek, a tak se v roce 1959 mihla ve filmu *Probuzení*. Ve škole se ocitla v silném hereckém ročníku, kam patřili Josef Abrahám, Jiří Bednář, Petr Čepek, Jana Drbohlavová, Jiří Krampol, Marie Málková, Ladislav Mrkvička či Jaroslava Tvrdníková. Těsně před absolutoriem se na prvního máje zúčastnila studentského majálesu, který začal symbolicky u sochy Karla Hynka Máchy na Petříně.

"V té době jsem právě točila s režisérem Zbyňkem Brynychem *Transport z ráje* a se studentem FAMU, který v tom filmu dělal kameramanovi Honzovi Čuříkovi ostrůvku, jsem scházela dolů z kopce. Přecházeli jsme na Újezdě ulici plnou policajtů a on nahlas řekl: 'Ježíši, tady je jich plno a v temné ulici je nikdo nenajde!' A už u nás byli pánové v baloňácích a naložili ho do antonu. Chtěla jsem svědčit, že nic neprovedl, a tak jsem se také nechala odvézt do Bartolomějské ulice k výslechu. Následovalo přesvědčování ke spolupráci se Státní bezpečností, kterou jsem odmítla. A důsledek? Byla jsem vyloučena ze školy a poslána mezi dělnickou třídu, které jsem se prý odrodila," vzpomínala Helga.

Na premiéru filmu, v němž hrála, už ji nikdo nepozval. Nastoupila do Pozemních staveb Ostrava, kde osazovala obrovské kovové elektrické rozvaděče pro tehdejší Novou huť Klementa Gottwalda. Ve fabrice se paradoxně cítila dobře. "Vztahy v dílně byly autentické. Když vám tam někdo něco řekl, věděla jste, že je to tak doopravdy. A to mi strašně pomohlo, postavilo mě to na nohy." Po roce si ji vzal do angažmá šéf činohry **Státního divadla Ostrava** Radim Koval. Z dílny jí napsali skvělý posudek, kterým se mohl zaštitit. Mezitím dostala z německé společnosti DEFA nabídku na roli Violy ve filmu *Nichts als Sünde* podle Shakespeara *Večeru tříkrálového*.

Pak si ji vyžádal šéf činohry Vítězslav Vejražka do Národního divadla. Na jaře 1968 podepsala angažmá, jenže zakrátko, po nástupu normalizačního ředitele Přemysla Kočího, přestávala dostávat role. V té době si našla smysluplnou činnost – začala načítat knihy pro nevidomé ve slepecké knihovně. A pak jednou, po dlouhé řadě let, přenechala půlden v týdnu Filipu Čápo, když zrovna neměl herecké nabídky. Zнала ho odmalička. "Jezdili jsme v zimě s jeho maminkou Klárou Jernekovou a našimi syny do Janova u Bedřichova, kde mělo Národní divadlo chatu. Doteď si vybavuju zasněženou pěšinku, po níž jsme tahali mrňousky na bobech..."

Dva syny – Juraje a Igora – má z manželství s filmovým režisérem Júliem Matulou, s nímž žila v letech 1971 až 1988. Zahrála si také v několika jeho filmech, například v *Indiánech z Větrova*, *Kariéře* nebo *Mužích na drátě*. Největší popularitu ovšem získala rolí nezvedené dcery doktora Štrosmajera v seriálu *Nemocnice na kraji města*.

V Národním divadle se velkých příležitostí nikdy nedočkala. Počátkem devadesátých let z něj odešla, protože cítila, že o ni nový šéf Ivan Rajmont nemá zájem a na jevišti by jen paběrkovala. "Herectví je moje hobby, ale nikdy jsem se jím nedefinovala jako člověk. Není dobré se příliš upínat na něco, co vám mohou vzít. Když vám to vezmou, může vás to i zabít. Je dobré držet si odstup," říká dnes s nadhledem. Vyzkoušela si podnikání v cestovním ruchu, pojišťovnictví i v umělecké agentuře, přežila těžkou nemoc a dnes se raduje ze svých úspěšných synů a vnoučat. Juraj Matula je uznávaný architekt a mladší Igor působí jako IT specialista v australském Sydney. Helga ale říká, že ona sama se umí radovat i z maličkostí, třeba z toho, že právě prší. Nikdy nebyla ambiciózní a štěstí nepoměřovala podle dosažené kariéry.

Umí se radovat i z toho, že právě prší

Foto: **archiv** **NDM**/ František Krasl (1), Press Data (1), Filmexport Home Video (1), archiv sběratelky (3)

Ve hře Jak je důležité mítí Filipa ve **Státním divadle Ostrava**.

V hudební komedii Dva z onoho světa s Danou Medřickou a Oldřichem Novým.

Se Stellou Zázvorkovou jako její dcera v Partii krásného dragouna.

V roce 1962 měla našlápnuto ke hvězdné kariéře, ale režim tvrdě zasáhl...

Helga jako miminko s rodiči a o 12 let starší sestrou.

Ve 13 letech se stala první dětskou hlasatelkou ostravské televize.

Ve hře **Jak je důležité mít Filipa** ve Státním divadle Ostrava.

Okouzlující rebelka z Ostravy

Okatá dívka s talentem a výbušnou energií měla nakročeno k pěkné kariéře. Stačil ale jeden studentský majáles a musela za trest nastoupit do továrny.

Osud Helgy Čockové, narozené v ohnivém znamení Střelce na konci listopadu 1941 v Ostravě, se několikrát ošklivě zkomplikoval. Poprvé po druhé světové válce, když měla být s matkou zařazena do odsunu do Německa. Na seřadisti si jich všiml známý a rozhodnutí na poslední chvíli zvrátil. To, že se její otec narodil v Kolíně nad Rýnem a za války byl německým vojákem, být naverbovaným pod nátlakem, jí málem ublížilo znovu, když si podávala přihlášku na DAMU. Jejich sousedka na ni poslala do školy udání, ale třídní profesorka se jí zastala.

Helga měla odmalička spoustu energie, a tak ji otec přihlásil do krasobruslařské školy. Na ledě

však projevovala vedle pohybového i herecké nadání. Od deseti let dostávala dětské role v ostravském rozhlasu, později také v tamních divadlech a v ostravské televizi se uvedla jako první dětská hlasatelka.

Další tragickou událost zažila nedlouho předtím, než nastoupila na pražskou DAMU. Stala se paradoxně na prvního máje, který jí měl »zlomit vaz« znovu o čtyři roky později. »Vrátila jsem se z průvodu, v ruce balonky pro bratra, a máma, která ho právě našla mrtvého – zemřel na komplikace spojené se spalničkami – a byla v šoku,

mi jen řekla: 'Utíkej za tetou a řekni, že Pavlíček umřel.' A já i s balonky běžela na druhý konec Ostravy s tou hroznou zprávou,« vyprávěla mi kdysi. Záhy nato se její rodiče rozvedli a osmnáctiletá Helga, která se ocitla na pražské DAMU, v neznámém prostředí s neznámými lidmi, to

psychicky nevydržela a zhroutila se. »Přitom jsem se chovala spíš provokativně, což plynulo z toho, že jsem své skutečné pocity skrývala. Jsem taková celý život – čím hůř mi je, tím míň to přiznávám.«

Jako studentka svým zjevem a temperamentem brzy zaujala pedagogy i režiséry. Jiří Krejčík si ji dokonce vybral hned u zkoušek, a tak se v roce 1959 mihla ve filmu *Probuzení*. Ve škole se ocitla v silném hereckém ročníku, kam patřili Josef Abrahám, Jiří Bednář, Petr Čepek, Jana Drbohlavová, Jiří Krampol, Marie Málková, Ladislav Mrkvička či Jaroslava Tvrzníková. Těsně před absoltoriem se na prvního máje zúčastnila studentského majálesu, který

začal symbolicky u sochy Karla Hynka Máchy na Petříně.

»V té době jsem právě točila s režisérem Zbyňkem Brynchem *Transport z ráje* a se studentem FAMU, který v tom filmu dělal kameramanovi Honzovi Čučkovi ostříže, jsem scházela dolů z kopce. Přecházeli jsme na Újezdě ulici plnou policajtů a on nahlásil: 'Ježíši, tady je jich plno a v temný ulici je nikdo nenajde!' A už u nás byli pánové v baloňácích a naložili ho do antonu. Chtěla jsem svědčit, že nic neprovedl, a tak jsem se také nechala odvézt do Bartolomějské ulice k výsledku. Následovalo přesvědčování ke spolupráci se Státní bezpeč-

Umí se radovat i z toho, že právě prši

V hudební komedii **Dva z onoho světa** s Danou Medřickou a Oldřichem Novým.

Se Stellou Zázvorkovou jako její dcera v **Partii krásného dragouna**.

Foto: archiv NDM/František Král (1), Press Data (1), Filmexport Home Video (1), archiv sběratelů (3)

V roce 1962 měla našlápnuto ke hvězdné kariéře, ale režim tvrdě zasáhl...

například v *Indiánech z Větrova*, *Kariéře* nebo *Mužích na drátě*. Největší popularitu ovšem získala rolí nezvedené dcery doktora Štrosmajera v seriálu *Nemocnice na kraji města*.

V Národním divadle se velkých příležitostí nikdy nedočkala. Počátkem devadesátých let z něj odešla, protože cítila, že o ni nový šéf Ivan Rajmont nemá zájem a na jevišti by jen paběrkovala. »Herectví je moje hobby, ale nikdy jsem se jím nedefinovala jako člověk. Není dobré se příliš upínat na něco, co vám mohou

Helga Čočková

ností, kterou jsem odmítla. A důsledek? Byla jsem vyloučena ze školy a poslána mezi dělnickou třídu, které jsem se prý odrodila," vzpomínala Helga.

Na premiéru filmu, v němž hrála, už ji nikdo nepozval. Nastoupila do Pozemních staveb Ostrava, kde osazovala obrovské kovové elektrické rozvaděče pro tehdejší Novou huť Klementa Gottwalda. Ve fabrice se paradoxně cítila dobře. „Vztahy v dílně byly autentické. Když vám tam někdo něco řekl, věděla jste, že je to tak doopravdy. A to mi strašně pomohlo, postavilo mě to na nohy.“ Po roce si ji vzal do angažmá šéf činohry Státního divadla Ostrava Radim Koval. Z dílny jí napsali skvělý posudek, kterým se mohl zaštitit. Mezitím dostala z německé společnosti DEFA nabídku na roli Violy ve filmu Nichts als Sünde podle Shakespearova Večeru tříkrálového.

Pak si ji vyžádal šéf činohry Vítězslav Vejražka do Národního divadla. Na jaře 1968 podepsala angažmá, jenže zakrátko, po nástupu normalizačního ředitele Přemysla Kočího, přestávala dostávat role. V té době si našla smysluplnou činnost – začala načítat knihy pro nevidomé ve slepecké knihovně. A pak jednou, po dlouhé řadě let, přenechala půl den v týdnu Filipu Čápovi, když zrovna neměl herecké nabídky. Zнала ho odmalička. „Jezdili jsme v zimě s jeho maminkou Klárou Jernekovou a našimi syny do Janova u Bedřichova, kde mělo Národní divadlo chatu. Doteď si vybavuju zasněženou pěšinku, po níž jsme tahali mrňousky na bobech...“

Dva syny – Juraje a Igora – má z manželství s filmovým režisérem Júliem Matulou, s nímž žila v letech 1971 až 1988. Zahrála si také v několika jeho filmech,

upínat na něco, co vám nemohou vzít. Když vám to vezmou, může vás to i zabít. Je dobré držet si odstup," říká dnes s nadhledem. Vyzkoušela si podnikání v cestovním ruchu, pojišťovnictví i v umělecké agentuře, přežila těžkou nemoc a dnes se raduje ze svých úspěšných synů a vnoučat. Juraj Matula je uznávaný architekt a mladší Igor působí jako IT specialista v australském Sydney. Helga ale říká, že ona sama se umí radovat i z maličkostí, třeba z toho, že právě prší. Nikdy nebyla ambiciózní a štěstí nepoměřovala podle dosažené kariéry.

Blanka Kovaříková

▲ Helga jako miminko s rodiči a o 12 let starší sestrou.

◀ Ve 13 letech se stala první dětskou hlasatelkou ostravské televize.

« zpět na začátek